

Hodnocení bakalářské práce Markéty Honzové Julius Fučík v dílech Milana Kundery.

Autorce se zdařilo nejen postihnout všechny tři určující subjekty tématu (ať již v rovině Fučík – Böhm – kult, nebo Poslední máj – Žert – Kundera), podařilo se jí daleko více: opírajíc se o primární literaturu, studijní materiály i své schopnosti precizně interpretuje zrození kultu Fučík (a nejen tohoto), pojmenuje Kunderův záměr zakódovaný do strhujícího příběhu pekelného souboje „titánů“ „Fučík a jeho komisař“ zahaleného do opojné májové kulisy, a náznakem prolnutí předurčí v syntéze i budoucí tvůrčí profil onoho „nejlepšího, co česká próza druhé poloviny 20. století nabízí“ (s. 6).

J. Fučík je představen jako „všestranně vhodná“ postava pro instalaci kultu; zmíněny nezbytné atributy takového kultu (mládí, úsměv, láska, máj, optimismus, příslušný výraz ve tváři, věrnost idejím komunistické strany), zmíněna však též jeho „odvrácená tvář“: komplikovaná interpretace podnětů neméně komplikovaného prostředí (sovětského i tuzemského): mj. sovětské čistky, stalinské procesy, pakt Ribbentrop – Molotov.

Za velmi kvalitní považuji pasáž o Reportáži, psané na oprátce, díky i málo známým materiálům (a faktům) „ze zákulisí“ se autorce daří nahlížet na tento text pohledem nezvykle objektivním a text pojímat nikoliv emotivně (či pouze emotivně); uvádí zcela samozřejmě argumenty „pro“ i „proti“ a dokáže názory obou stran prezentovat adekvátně opírajíc se o fakta seriózní a relativně (tj. v současnosti) pravdivá (či alespoň dostupná); na tomto místě rád zdůrazňuji, že si „kryje záda“ také oporou o znalost nejnovější literaturu sekundární

Analýza tématu „Fučík“ v Žertu pak umožňuje tematizovat vlastně otázku další, takřkajíc národní: po desetiletém přesunu historií (1955 – 1965) možno se ptát: k čemu byla to muto národu potřebná „modla Fučík“? Jak s ní nakládal a jak s ní naložil? A sypaje si popel na hlavu může tak být „mstící se“ Ludvík Jahn Kunderovým prodlouženým prstem ukazujícím jak na hrdiny další, disidentské (Kniha smíchu a zapomnění, Nesmrtelnost), tak ostatně i na ony dnešní, současné „pomníčky“. A vlastně na jakékoliv! Jak moc blízko je mu Karel Kryl slovy: *Na rohu ulice vrah o morálce káže...*

Téma autorkou zvolené není tématem toliko literárním, literárně historickým, či jen jakýmsi privátním pohledem M. Kundery na „Fučíka a spol.“, je také a navíc tématem stejně historickým jako etickým. S potěšením konstatuji, že studentka se suverénně a kultivovaně pohybuje v „příběhu“ Posledního máje i v Žertu a v jeho čtyřech vypravěčských partech, i v onom pátém, jenž vznáší se nad nimi, a jen tuším obdivně, jak intenzivně se autorka mohla bránit emocím, aby práci vtiskla racionální působivost a hutnost.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji klasifikovat jako výbornou.

Jiří Staněk
vedoucí práce